

HOTĂRÂREA CURȚII
din 19 iunie 1973¹

Carmine Capolongo
împotriva
Azienda Agricola Maya

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Pretore di Conegliano)

„Contributo ente nazionale per la cellulosa e per la carta”

Cauza 77/72

În cauza 77/72,

având ca obiect o cerere adresată Curții de Justiție, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de Pretore din Conegliano pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

Carmine Capolongo, proprietarul întreprinderii cu același nume, din Bassano del Grappa,

reclamant în acțiunea principală,

și

Azienda Agricola Maya, Pieve di Soligo,

pârâtă în acțiunea principală,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 13, 30, 86 și 92 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

CURTEA,

compusă din R. Lecourt, președinte, R. Monaco și P. Pescatore, președinți de cameră, A. M. Donner (raportor), H. Kutscher, C. Ó Dálaigh și M. Sørensen, judecători,

avocat general: K. Roemer,

grefier: A. Van Houtte,

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât prin ordonanța din 20 noiembrie 1972, primită la grea Curții la 27 noiembrie 1972, Pretore din Conegliano a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, mai multe întrebări privind interpretarea articolului 92 alineatul (1), a articolului 13 alineatul (2) și a articolelor 30 și 86 din tratat;

¹ Limba de procedură: italiana.

2 Întrucât din dosar rezultă că factura în litigiu includea, la explicația articolului „Taxă ENCC” (Ente nazionale per la cellulosa e per la carta), mențiunea „Taxă ENCC aplicată pe valoarea produselor descrise anterior, provenite din Germania Federală”, Pretore a adresat aceste întrebări considerând că este vorba despre o obligație pecuniară percepută pentru ambalajele provenite dintr-un stat membru cu ocazia importului acestora în Italia;

3 Întrucât instanța a considerat necesar în special un răspuns la întrebarea dacă taxa în cauză trebuia considerată o taxă cu efect echivalent taxelor vamale în sensul articolului 13 alineatul (2) din tratat, dacă interdicția de a acorda ajutoare, prevăzută la articolul 92 alineatul (1) din tratat, trebuia considerată ca direct aplicabilă, dacă perceperea unor taxe speciale pentru produsele importate din alte state membre putea constitui o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import, interzisă prin articolul 30 din tratat, precum și dacă utilizarea resurselor provenite dintr-o taxă la importul de produse din alte state membre pentru a finanța activitatea unui organism de drept public, poate constitui o încălcare a articolului 86 din tratat;

Cu privire la prima și a doua întrebare

4 Întrucât prin aceste întrebări se dorește să se stabilească dacă dispoziția de la articolul 92 alineatul (1) din tratat are efect direct în ordinea juridică internă a statelor membre, astfel încât să poată fi invocată în fața instanțelor naționale;

5 Întrucât în scopul interpretării sale, articolul 92 alineatul (1) nu poate fi luat în considerare separat, ci trebuie luat în considerare în cadrul sistemului instituit de ansamblul articolelor 92–94;

6 Întrucât deși, în cazul proiectelor destinate să instituie ajutoare noi sau să modifice ajutoarele existente, articolul 93 alineatul (3) ultima teză stabilește criteriile procedurale pe care instanța națională le poate aprecia, acest lucru nu este valabil în cazul regimurilor ajutoarelor existente prevăzute la articolul 93 alineatul (1);

Întrucât în ceea ce privește aceste ajutoare, dispozițiile articolului 92 alineatul (1) sunt destinate să aibă efect în ordinea juridică a statelor membre astfel încât să poată fi invocate în fața instanțelor naționale, în cazul în care au fost concretizate prin actele cu aplicare generală prevăzute la articolul 94 sau prin decizii în cazurile speciale prevăzute la articolul 93 alineatul (2);

Cu privire la a treia întrebare

7 Întrucât întrebarea urmărește să stabilească dacă perceperea unei obligații pecuniare în baza unui procent calculat în funcție de valoarea produsului importat din celelalte state membre constituie o încălcare a articolului 13 alineatul (2) din tratat sau a vreunei alte norme din acesta care interzice aplicarea taxelor speciale la importurile provenind din alte state membre;

8 Întrucât în lipsa unor informații precise privind obiectivele, natura și modalitățile de percepere a taxei în litigiu, trebuie să se precizeze că, în exercitarea competențelor conferite prin articolul 177, Curtea, trebuind să se limiteze la a da o interpretare respectivelor dispoziții de drept comunitar, nu poate aprecia actele juridice și dispozițiile de drept intern, cu riscul ca răspunsul său să nu corespundă decât în mod imperfect particularităților acestei cauze;

9 întrucât articolul 13 alineatul (1) prevede că taxele vamale la import, în vigoare între statele membre la data intrării în vigoare a tratatului sunt eliminate treptat în cursul perioadei de tranziție, în condițiile prevăzute la articolele 14 și 15;

întrucât articolele 14 și 15 conțin dispozițiile necesare în acest sens, astfel încât la sfârșitul perioadei de tranziție să dispară toate taxele vamale la import aplicate între statele membre;

întrucât articolul 13 alineatul (2) constituie complementul alineatului (1) întrucât stabilește că taxele cu efect echivalent taxelor vamale la import în vigoare între statele membre sunt eliminate treptat în cursul perioadei de tranziție;

10 întrucât în acest mod, dispozițiile privind eliminarea taxelor vamale între statele membre, care constituie prima secțiune din capitolul întâi, intitulat „Uniunea vamală”, urmăresc să asigure că, din momentul încheierii perioadei de tranziție, obiectivul formulat la articolul 9 din tratat va fi realizat;

întrucât cu toate că aceste dispoziții permit anumite ajustări și toleranțe în perioada de tranziție, din textul acestora rezultă că drepturile și taxele respective trebuie, în orice caz, să fie eliminate la încheierea perioadei menționate, cel mai târziu;

11 întrucât prin urmare, articolul 13 alineatul (2) implică, cel mai târziu la sfârșitul perioadei de tranziție, în ceea ce privește ansamblul taxelor cu efect echivalent taxelor vamale, o interdicție clară și precisă privind perceperea taxelor respective care nu este însoțită de nicio rezervă a statelor de a subordona punerea sa în aplicare unui act pozitiv de drept intern sau unei intervenții a instituțiilor Comunității;

întrucât aceasta se pretează perfect, chiar prin natura sa, să producă efecte directe în raporturile juridice dintre statele membre și justițiabilii acestora;

12 întrucât această interdicție vizează orice taxă percepută la momentul sau ca urmare a importului și care, întrucât afectează în mod specific un produs importat prin excluderea unui produs național similar, are ca rezultat, prin modificarea prețului său de cost, aceeași incidență restrictivă asupra liberei circulații a mărfurilor ca și o taxă vamală;

întrucât chiar și obligațiile pecuniare destinate să finanțeze activitatea unui organism de drept public pot constitui taxe cu efect echivalent în sensul articolului 13 alineatul (2) din tratat;

întrucât pe de altă parte, nu pot fi considerate taxe cu efect echivalent acele obligații pecuniare care fac parte dintr-un regim general de redevențe interne care se percep în mod sistematic la produsele naționale și produsele importate după aceleași criterii;

13 întrucât în interpretarea noțiunii „taxă cu efect echivalent unei taxe vamale la import”, poate fi necesar să se țină seama de destinația obligațiilor pecuniare percepute;

întrucât de fapt, atunci când o astfel de obligație pecuniară sau taxă este destinată exclusiv finanțării activităților care avantajează în mod specific produsele naționale impozitate, din aceasta poate rezulta că taxa generală percepută după aceleași criterii la produsul importat și la produsul național constituie, cu toate acestea, în cazul uneia, o obligație pecuniară suplimentară netă și, în cazul celeilalte, o compensație efectivă pentru avantajele sau ajutoarele primite;

14 Întrucât în consecință, o taxă care se încadrează într-un regim general de redevențe interne care se percep în mod sistematic la produsele naționale și produsele importate după aceleași criterii poate, cu toate acestea, să constituie o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale la import, atunci când această taxă este exclusiv destinată finanțării activităților care avantajează în mod specific produsul național impozitat;

Cu privire la a patra și a cincea întrebare

15 Întrucât aceste întrebări au în mod evident un caracter complementar, considerațiile precedente fac inutilă examinarea acestora;

Cu privire la cheltuielile de judecată

16 Întrucât cheltuielile efectuate de Guvernul Republicii Italiene și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului-raportor;

după ascultarea observațiilor orale ale reclamantei în acțiunea principală, ale Guvernului Republicii Italiene și ale Comisiei Comunităților Europene;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 13, 14, 15, 92, 93 și 94;

având în vedere Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene, în special articolul 20;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene;

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Pretore din Conegliano, prin ordonanța instanței respective din 20 noiembrie 1972, hotărăște:

O taxă care se încadrează într-un regim general de redevențe interne care se percep în mod sistematic la produsele naționale și produsele importate după aceleași criterii poate, cu toate acestea, să constituie o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale la import atunci când această taxă este exclusiv destinată finanțării activităților care avantajează în mod specific produsul național impozitat.

Lecourt

Monaco

Pescatore

Donner

Kutscher

Ó Dálaigh

Sørensen

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 19 iunie 1973.

Grefier

A. Van Houtte

Președinte

R. Lecourt